

Arrest

nr. 64 061 van 28 juni 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 21 april 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 29 december 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9 bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 22 maart 2011 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 mei 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN LAER, die loco advocaat A. ACER verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché F. VAN DIJCK, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond verklaard wordt luit als volgt:

“Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd dd. 11 december 2009 Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid de heer Melchior Wathelet zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen Betrokkene beroept zich op het criterium 28A van de

vernietigde instructie van 19 juli 2009. Dit criterium bepaalt ondermeer dat: ‘de vreemdeling die voorafgaand aan zijn aanvraag een langdurig ononderbroken verblijf heeft dat minimum 5 jaar bedraagt; én die voor 18 maart 2008 gedurende een periode een wettig verblijf in België heeft gehad (of die voor die datum geloofwaardige pogingen heeft ondernomen om in België een wettig verblijf te bekomen)’ Vooreerst slaagt betrokkene er niet in aan te tonen dat hij op 15.12.2009 een langdurig ononderbroken verblijf in België had dat minimum 5 jaar bedraagt. De documenten die betrokkene bij zijn aanvraag voegt, kunnen niet weerhouden worden als een bewijs dat betrokkene hier 5 jaar ononderbroken verblijft aangezien de documenten dateren uit 2009 behalve de werkbeplofte van Fish Royal Therma bvba, deze is niet gedateerd. Daarnaast slaagt betrokkene er evenmin in aan te tonen dat hij voor 18 maart 2008 gedurende een periode een wettig verblijf in België heeft gehad of voor die datum, een geloofwaardige poging heeft ondernomen om in België een wettig verblijf te bekomen, noch zijn er in het administratief dossier van betrokkene aanwijzingen van terug te vinden. Betrokkene kan zich dan ook niet dienstig beroepen op criterium 2.8A van de vernietigde instructie van 19 juli 2009.

Betrokkene wenst zich eveneens op criterium 2.8B te beroepen van de vernietigde instructie van 19 juli 2009, maar kan evenmin aantonen dat hij minstens sinds 31 maart 2007 ononderbroken in België verblijft. Immers, zoals reeds werd aangehaald, dateren de documenten die betrokkene bij zijn aanvraag voegt uit 2009, behalve de werkbeplofte van Fish Royal Therma bvba, deze is niet gedateerd. Bovendien, om eventueel aanspraak te kunnen maken op criterium 2.8B, moet een behoorlijk ingevuld arbeidscontract worden voorgelegd. Dit doet betrokkene niet. Hij voegt een ongedateerde werkbeplofte van Fish Royal Therma bvba en een beplofte van aanwerven van bvba Auto Troc d.d. 08.10.2009 toe. Deze documenten kunnen echter niet in betrokkenes voordeel weerhouden worden, aangezien dit geen van beide een arbeidscontract is. Betrokkene kan zich zodoende evenmin dienstig beroepen op criterium 2.8B van de vernietigde instructie van 19 juli 2009.

De advocaat van betrokkene verwijst ook naar betrokkenes lokale verankering. Hoe goed deze lokale verankering eventueel ook moge zijn (betrokkene staat die aan de hand van een brieven i.v.m. taallessen Nederland, twee werkbeploftes en beweert sociale contacten te hebben), dit doet niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies van 19 juli 2009. De elementen met betrekking tot zijn lokale verankering kunnen bijgevolg niet in betrokkene zijn voordeel weerhouden worden. Verder beroept betrokkene zich op criterium 2.3 van de vernietigde instructies van 19 juli 2009. Hij toont echter niet aan dat hij familielid is van een EU-burger én dat hij buiten het toepassingsgebied van de gezinshereniging (artikel 40bis van de wet) valt. Betrokkene verwijst hiervoor naar zijn vader (E.H.A.), zijn moeder (D.J.), zijn zus (E.H.W.) en zijn broer (E.H.A.) die op legale wijze in België zouden verblijven. Echter, betrokkene bewijst de familieband niet. Een verklaring van een derde, noch het louter voorleggen van een samenstelling van het gezin van de personen waarop betrokkene zich beroept, heeft voldoende bewijskracht om te kunnen spreken van verwantschap. Bovendien hebben (D.J.), (E.H.W.) en (E.H.A.) de Marokkaanse nationaliteit en zijn zij geen EU-burger. Verder toont betrokkene niet aan dat hij zich in een andere prangende humanitaire situatie bevindt zoals bedoeld in de vernietigde instructies van 19.07.2009.”

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De verwerende partij voert aan: “De bestreden beslissing werd volgens verzoeker op 22.03.2011 betekend. De laatste nuttige dag voor het indienen van een verzoekschrift is bijgevolg 21.04.2011. Het verzoekschrift is gedateerd op 21.04.2011, zodat het mogelijk is dat het verzoekschrift niet is binnengekomen per aangetekende zending op diezelfde dag. in dat geval is de vordering onontvankelijk ratio temporis.”

Uit het dossier blijkt dat het verzoekschrift is aangetekend is verzonden. De zending heeft als poststempel 21 april 2011. Het beroep is derhalve tijdig. De exceptie wordt verworpen.

2.2. De verwerende partij voert aan: “Verzoeker voert geen kritiek aan tegen de beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten. Het beroep tegen dit bevel is dan ook niet ontvankelijk.”

Een beslissing op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet is één beslissing waarbij de weigeringsbeslissing en het bevel als een geheel dienen te worden beschouwd. De exceptie wordt verworpen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

“Enig middel: Geput uit de schending van art 9 bis Vreemdelingenwet, de materiële motiveringsverplichting, het rechtszekerheidsbeginsel en het beginsel van de redelijke termijn. De beslissing is kennelijk onredelijk genomen. Verwerende partij stelt dat verzoeker zich niet bevond op het grondgebied uiterlijk op 31.03.2007. De beslissing is kennelijk onredelijk genomen omdat verzoeker wel heeft aangetoond te voldoen aan de verblijfsvoorwaarde van de instructie. Het ononderbroken verblijf sedert minstens 31.03.2007 werd in casu aangetoond door getuigenverklaringen. Verwerende partij heeft in meerdere dossiers de aanwezigheid in het Rijk aanvaard van illegalen louter op basis van getuigenverklaringen!! De volgende personen werden op die manier geregulariseerd:

(...)

Alhoewel verzoeker ook getuigenverklaringen heeft voorgelegd aangaande zijn aanwezigheid in het Rijk wordt zijn aanvraag toch afgewezen. Dit is een schending van het rechtszekerheidsbeginsel. Verzoeker wenst voorts aan te halen dat de instructie dd. 19.07.09 is vernietigd en verwerende partij verzoeker geen voorwaarde kan opleggen van een instructie die niet bestaat. Verzoeker heeft aangetoond dat hij onmiddellijk kan beginnen werken bij 2 bedrijven en bijgevolg moet hij worden geregulariseerd. Bovendien kan het bijvoegen van een modelcontract bij de aanvraag van de regularisatie op basis van het criterium 2.8B van de instructies van 19 juli 2009 geen noodzakelijke voorwaarde zijn aangezien het verkrijgen van een machtiging van verblijf gekoppeld is aan het verkrijgen van een arbeidskaart B. De aanvraag voor een arbeidskaart B kan ook gebeuren met een ander modelcontract dan degene die men bij de initiële regularisatieaanvraag heeft ingediend. Dus als men bij de regularisatieaanvraag een modelcontract heeft gevoegd waarvan de werkgever later in failing is gegaan dan kan men alsnog een nieuwe arbeidsovereenkomst opstellen met een andere werkgever teneinde de arbeidskaart B aan te vragen. Het is tevens een schending van het gelijkheidsbeginsel om een onderscheid te maken tussen illegalen aanwezig in het Rijk voor 31.03.07 en illegalen aanwezig na 31.03.07. Dit onderscheid is niet objectief. Verzoeker heeft werk en kan het minimumloon verdienen, zodat hij niet uit de boot kunnen vallen omdat hij toevallig het Rijk zou zijn binnengekomen na de datum van 31.03.2007. Tot slot heeft de behandeling van de aanvraag 16 maanden geduurd hetgeen een schending is van het beginsel van de redelijke termijn.”

2.2. Verzoeker stelt dat de bestreden beslissing kennelijk onredelijk is, omdat hij wel zou voldoen aan de voorwaarden van de instructie. Zo voert verzoeker aan dat hij wel sedert minstens 31 maart 2007 in België verblijft en dat hij dit heeft aangetoond met getuigenverklaringen.

Verzoeker diende op 2 april 2009 een aanvraag om machtiging tot verblijf in met toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Op 2 december 2009 werd deze aanvraag geactualiseerd. Uit de stukken bij deze aanvraag en de actualisatie en uit beide inventarissen van deze stukken die aan de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid werden overgemaakt, blijkt dat geen getuigenverklaringen werden overgemaakt door verzoeker, zodat zijn aanwezigheid in het Rijk geenszins met werd aangetoond, laat staan een aanwezigheid sedert 31 maart 2007. Deze kritiek mist dan ook feitelijke grondslag.

Verzoeker voert voorts een schending aan van het rechtszekerheidsbeginsel verwijzend naar een lijst van personen wiens aanwezigheid in België op basis van getuigenverklaringen zou zijn aanvaard bij hun regularisatie, en dit terwijl verzoekers aanvraag werd afgewezen.

Het rechtszekerheidsbeginsel is een uit de rechtsstaat voortvloeiend beginsel dat inhoudt dat het recht voorzienbaar en toegankelijk dient te zijn zodat de rechtssubjecten in staat zijn de rechtsgevolgen van hun handelingen op voorhand in te schatten, en dat die rechtssubjecten moeten kunnen vertrouwen op een zekere standvastigheid bij het bestuur (I. Opdebeek en M. Van Damme (eds.), *Beginselen van behoorlijk bestuur*, Brugge, die Keure, 2006, 315- 349).

Uit het voorgaande is gebleken dat verzoeker geen getuigenverklaringen overmaakte, zodat deze kritiek niet kan worden aangenomen. Bovendien toont verzoeker niet aan dat de aanwezigheid in het Rijk bij deze opgesomde gevallen daadwerkelijk enkel door getuigenverklaringen werd bewezen en evenmin of met dergelijke loutere opsomming aangetoond kan worden dat verzoeker er rechtmatig op mocht vertrouwen dat dit een vaste gedragslijn van de overheid zou zijn.

Verzoeker betoogt voorts dat Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid hem geen voorwaarden kan opleggen van een instructie die niet bestaat, nu deze werd vernietigd door de Raad van State op 10 december 2009. Uit de stukken van het dossier blijkt evenwel dat verzoeker zich evenwel in zijn aanvraag beriep op de instructies van 19 juli 2009. De instructies van 19 juli 2009 werden door de Raad

van State vernietigd in zijn arrest nr. 198.769 van 10 december 2009 omdat de instructie geen ruimte meer toelaat voor appreciatie van de buitengewone omstandigheden zoals voorzien in de Vreemdelingenwet terwijl enkel de wetgever de aanvragende vreemdeling kan ontslaan van de verplichting aan te tonen dat er in zijn geval buitengewone omstandigheden voorhanden zijn. In casu echter is de bestreden beslissing geen beslissing houdende de onontvankelijkheid van de regularisatieaanvraag, maar wel een beslissing aangaande de gegrondheid van de regularisatieaanvraag. De vraag of voldaan is aan de voorwaarden van de buitengewone omstandigheden en welke buitengewone omstandigheden dan wel werden aanvaard, is hier niet aan de orde. Wat betreft de gegrondheid van de aanvraag kan wel gebruik worden gemaakt van de criteria van de instructie. De gemachtigde van de staatssecretaris heeft bij de beoordeling van de gegrondheid van de aanvraag een ruime appreciatiebevoegdheid. Anders dan bij de onontvankelijkheid van de aanvraag heeft de wetgever hier geen wettelijke criteria vooropgesteld waaraan de aanvraag moet voldoen om gegrond te worden verklaard. Door binnen het kader van zijn discretionaire bevoegdheid de elementen die vooropgesteld waren in de vernietigde instructie te hernemen als ware het nieuwe criteria voor een beoordeling ten gronde van de regularisatieaanvraag, kan aan de staatssecretaris geen willekeur worden verweten. Nogmaals wordt benadrukt dat de nieuwe gehanteerde criteria geen betrekking hebben op de invulling van het begrip "buitengewone omstandigheden" maar dat zij louter gehanteerd worden bij een beoordeling over de grond van de zaak. Hierdoor wordt noch het wettigheidsbeginsel, noch de kracht van gewijsde van het arrest van de Raad van State miskend.

Verzoeker betwist niet dat hij in zijn aanvraag beroep heeft gedaan op de criteria van punt 2.3, 2.8 A 28.8 en ook op andere prangende humanitaire situaties van de vernietigde instructie zodat verzoekers aanvraag aan de criteria van de instructie kon getoetst worden.

Verzoeker komt in zijn kritiek op deze motivering niet verder dan de opmerking dat hij kan beginnen werken bij twee bedrijven en dat het in de instructies vereiste modelcontract niet noodzakelijk is omdat regularisatie gekoppeld is aan het verkrijgen van een arbeidskaart B, wat ook met een ander modelcontract zou kunnen. Verzoeker gaat met deze kritiek echter voorbij aan het feit dat hij, los van de vorm van het arbeidscontract, geen arbeidscontract voorlegde, doch louter twee werkbeloften.

Tevens voert verzoeker een schending aan van het gelijkheidsbeginsel omdat een onderscheid gemaakt wordt tussen illegalen aanwezig in het Rijk voor 31 maart 2007 en illegalen aanwezig na 31 maart 2007. Verzoeker toont geenszins aan dat hij minstens sinds 31 maart 2007 ononderbroken in België verblijft. Los van het feit dat dit slecht één van de vereiste criteria is waaraan verzoeker niet voldoet, dient te worden opgemerkt dat de grondwettelijke regels van de gelijkheid en de niet-discriminatie, vervat in de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, niet uitsluiten dat een verschil in behandeling tussen categorieën van personen wordt ingesteld, voor zover dat verschil op een objectief criterium berust en redelijk verantwoord is. Het bestaan van een dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld rekening houdend met het doel en de gevolgen van de betwiste maatregel en met de aard van de ter zake geldende beginselen. Het gelijkheidsbeginsel is geschonden wanneer er geen redelijk verband van evenredigheid bestaat tussen de aangewende middelen en het beoogde doel.

De instructies en de sterkmaking om de criteria van de instructies verder toe te passen werden door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid gedaan in het kader van een éénmalige regularisatieoperatie ten aanzien van vreemdelingen die zich reeds lange periode op het grondgebied bevinden. De datum van 31 maart 2007 betreft dan ook een objectief criterium van onderscheid en wordt toegepast voor alle personen die een regularisatieaanvraag indienden of actualiseerden in de periode van drie maanden te rekenen vanaf datum van 15 september 2009 en die in hun aanvraag beroep hebben gedaan op de criteria van de vernietigde instructie. Door binnen het kader van zijn discretionaire bevoegdheid de elementen die vooropgesteld waren in de vernietigde instructie te hernemen als ware het nieuwe criteria voor de beoordeling ten gronde van de regularisatieaanvraag kan de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid geen willekeur kan worden verweten.

Waar verzoeker stelt en dat hij werk heeft en het minimumloon verdient, kan worden opgemerkt dat zulks geenszins uit zijn aanvraag bleek en dat hij in huidig verzoekschrift niet verder komt dan blote beweringen hieromtrent. Verzoeker toont dan ook niet aan met feitelijke en concrete gegevens dat gelijke gevallen ongelijk worden behandeld. Een schending van het gelijkheidsbeginsel wordt niet aangetoond.

Verzoeker toont geenszins de onjuistheid of onredelijkheid aan van de motieven waarin gesteld wordt dat de documenten die hij aanbracht om zijn ononderbroken verblijf in België aan te tonen dateren van 2009 en evenmin toont hij aan dat hij een arbeidscontract zou hebben voorgelegd. De Staatssecretaris

voor Migratie- en Asielbeleid kon bijgevolg om deze en andere niet betwiste redenen concluderen dat verzoeker niet voldoet aan de criteria van de vernietigde instructie, die hij op grond van zijn discretionaire bevoegdheid herneemt voor de beoordeling ten gronde van de aanvraag. Verzoeker maakt met zijn loutere beweringen niet aannemelijk dat de gemachtigde van de staatssecretaris niet in alle redelijkheid tot de door hem genomen vaststellingen is gekomen. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris uitvoerig is ingegaan op alle door verzoeker aangehaalde elementen om een machtiging tot verblijf te bekomen. Uit wat voorafgaat, blijkt dat deze conclusie niet kennelijk onredelijk noch onjuist is. De bestreden beslissing steunt op ter zake afdoende en pertinente motieven. Een schending van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet of de materiële motiveringsplicht, het rechtszekerheidsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel worden bijgevolg niet aangetoond.

Waar verzoeker tenslotte nog aanvoert dat de behandeling van de aanvraag 16 maanden duurde, wat volgens hem een schending uitmaakt van de redelijke termijn, dient te worden opgemerkt dat het bestuur elke aanvraag om machtiging tot verblijf afzonderlijk dient te behandelen. Een termijn van 16 maanden, om een aanvraag te behandelen, kan, mede gelet op de door hem ingediende actualisatie op 2 december 2009, bijgevolg niet als onredelijk lang beschouwd worden. Er dient bovendien op gewezen te worden dat de Vreemdelingenwet geen termijn voorziet waarbinnen aanvragen die overeenkomstig artikel 9bis van dezelfde wet werden ingediend moeten behandeld worden. Verzoeker toont verder niet aan welk belang hij heeft bij het aanvoeren dat de bestreden beslissing eerder had moeten worden genomen. Een eventuele schending van de redelijke termijn zou hoe dan ook niet tot gevolg hebben dat er enig recht op verblijf in hoofde van verzoeker zou ontstaan (RvS 18 februari 2008, nr. 179.757).

Verzoeker maakt een schending van de aangevoerde bepalingen en beginselen bijgevolg geenszins aannemelijk.

Het enig middel is ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juni tweeduizend en elf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. T. LEYSEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC